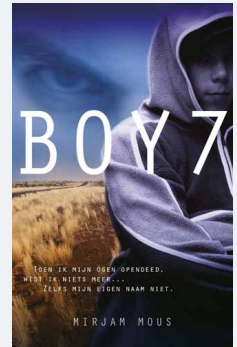


# Boy 7



Zwg door Vivian  
Zeker Weten Goed  
13 January 2016

✓ Zeker Weten Goed



Auteur	Mirjam Mous
Genre	Jeugdboek
Eerste uitgave	2009
Uitgever	Unieboek   Het Spectrum
Pagina's	284

## Flaptekst

Een jongen komt bij in een snikhete, kale grasvlakte. Hij weet niet hoe hij daar terechtgekomen is, waar hij vandaan kwam en zelfs niet meer hoe hij heet. Tot zijn opluchting vindt hij een rugzak met daarin een mobiele telefoon. Hij wil het alarmnummer intoetsen, maar ziet dan dat hij een voicemailbericht heeft ontvangen. Tot zijn verbijstering hoort hij: Wat er ook gebeurt, bel in geen geval de politie. En hij weet één ding zeker: dat is zijn eigen stem. Met behulp van de spullen in zijn rugzak, gaat hij verbeten op zoek naar zijn verleden. Maar zolang hij zich niets herinnert, durft hij niemand te vertrouwen. Zelfs Lara niet. Stapje voor stapje komt hij achter de verschrikkelijke waarheid.

## Eerste zin

Zonder parachute uit een vliegtuig geduwd worden.

## Samenvatting

Deel 1: De jongen zonder geheugen

Een jongen wordt in de brandende zon wakker op een grasvlakte, zonder ook maar iets te weten over wie hij is en wat er met hem gebeurd is. Naast hem ligt een rugzak met daarin een hoop geld en een mobieltje, maar wanneer hij de politie wil bellen, hoort hij een voicemailbericht. Dat bericht heeft hij zelf ingesproken: hij mag in geen geval de politie bellen. In zijn tas zit ook een foto van een mysterieus gebouw. Hij belt naar het nummer van het voicemailbericht en ontdekt dat het naar een openbare telefoon leidt.

Ondanks zijn gewonde enkel loopt hij naar de weg. Een meisje neemt hem mee in haar auto en hij zegt dat hij Boy Seven heet omdat hij dat overal op zijn kledinglabels heeft zien staan. Het meisje, Lara, neemt hem mee naar de bed and breakfast van haar tante Bobbie en daar mag hij tijdelijk logeren. Hij komt erachter dat ze zich in het plaatsje Branding bevinden en dat hijzelf hoogstwaarschijnlijk uit Flatstaff komt.

Er is nog een gast in de B&B en hij blijkt politieagent te zijn, waardoor Boy zich niet op zijn gemak voelt. Hij gaat

samen met Lara naar Flatstaff en in de Pizza Hut worden ze herkend door een serveerster, maar Lara zegt dat ze daar niets van begrijpt en dat ze Boy helemaal niet kent. Eenmaal weer in de B&B vindt hij een sleutel in de rugzak en komt er via het telefoonboek achter dat het mysterieuze gebouw en de openbare telefoon in Flatstaff staan.

Met een smoes zorgt Boy ervoor dat Lara hem nogmaals naar Flatstaff brengt. Hij gaat kijken bij het gebouw van de foto, maar het is zo zwaar beveiligd dat hij niet durft te proberen om binnen te komen. Daarna gaan ze de banken af, maar nergens is een kluisje waar de sleutel op past.

Op Lara's computer komt Boy te weten dat haar ouders na een mislukt experiment met gedragsbeïnvloeding in een gevangenis voor Artsen zonder Grenzen zijn gaan werken. Hij komt erachter dat de openbare telefoon van een bowlingcentrum is en wanneer hij daar met Lara naartoe gaat, blijkt de sleutel op een van de kluisjes daar te passen. In het kluisje liggen bowlingschoenen, een USB-stick en een zelfde notitieboek als Boy heeft gekocht voor zijn geheugen. Hij denkt even te zien dat Lara de stick steelt, maar dat is niet zo.

## Deel 2: Het notebook

Boy komt erachter hoe alles is gegaan. Omdat hij zich verveelde, is hij op zeker moment websites gaan hacken, zonder echt schade aan te richten. Dat werd ontdekt toen hij zijn schoolcijfers ging veranderen en hij werd gearresteerd. Zijn moeder werd gedwongen hem te laten opnemen in een inrichting voor jeugdcriminelen: het mysterieuze gebouw. Daar werd hij omgedoopt tot Boy nummer 7, terwijl zijn echte naam Sam Waters is. Hij maakt al snel kennis met de andere vijf jongens (Boy One is met ontslag) en sluit vriendschap met Boy Six, die Louis heet en hem helpt zijn notebook te verbergen. Bovendien geeft hij hem een pen.

Sam komt al snel in een dagelijkse sleur van lessen, recreatie en regels terecht, maar er gebeuren ook rare dingen. Two en Three slijmen voortdurend bij de in het wit geklede begeleiders en verschillende jongens krijgen toevallen waar ze zich vervolgens niets meer van herinneren. Sam en Louis stelen een begeleidersspasje waarmee ze 's nachts de gang op gaan en ze komen in de ziekenboeg terecht. Sam ontdekt dat zijn vriendinnetje Lara de dochter is van de twee artsen van de instelling.

Sam en Louis ontdekken in de computer dat alle jongens meerdere behandelingen ondergaan waarmee hun gedrag wordt veranderd en dat ze een zendertje dragen waarmee die invloed wordt geregeld. De twee jongens doen samen een vlucht poging, maar die mislukt: Louis wordt gepakt en zijn geheugen wordt gewist terwijl Sam zich verbergt. Hij ondergaat zijn behandelingen en pas wanneer Sam hem laat zien dat hij door het alarmkoord van de beveiligers wordt beïnvloed, gelooft Louis hem weer.

Louis gaat op een buitenproef en probeert daar opnieuw te vluchten, maar weer wordt zijn geheugen gewist. Dan besluit Sam om te zorgen dat hijzelf ontsnapt, mét zijn notebook waar alle informatie in staat die nodig is om de

organisatie te ontmaskeren. Maar om naar buiten te mogen, moet hij eerst gechipt worden.

Sam ontdekt dat het systeem van de volgchip bij mensen al langer in ontwikkeling is en dat de hele organisatie eigenlijk geen jeugdgevangenis maar een onderzoekslaboratorium is dat Cooperation X heet. Deze organisatie wil langzaam maar zeker de macht over de wereld overnemen en zet daarom de gehersenspoelde jongens in voor criminele activiteiten. De Sam in de Bed & Breakfast komt erachter dat Lara de USB-stick uit het kluisje heeft verwisseld met een stick waar niets op staat en daardoor constateert hij dat Lara samenwerkt met agent Jones – die ook betrokken is bij Cooperation X. Hij is bang dat ze zijn gedrag nog steeds kunnen beïnvloeden.

Sam wordt gechipt en hij komt er samen met Louis achter dat zij en de andere jongens worden gebruikt voor criminele activiteiten zoals fraude, waar ze zich achteraf niets van herinneren. Ze vragen zich af waar Boy One is gebleven en Sam verstoppt de USB-stick met alle informatie in het notebook.

### Deel 3: Negentig minuten

De Sam in de Bed & Breakfast vindt de USB-stick en precies op dat moment komt Jones naar zijn kamer. Sam slaat hem bewusteloos en dan komt ook Lara. Sam bindt hen allebei vast op zijn kamer en vertelt dat hij alles weet. Dan vertelt Jones dat hij een alarmsignaal naar het gebouw heeft gestuurd waardoor dat binnen negentig minuten zal ontploffen. Sam zorgt ervoor dat Lara en Jones niet weg kunnen, neemt de auto mee en gaat op weg naar het gebouw om de jongens te redden. Onderweg stopt hij bij een tankstation en snijdt zijn volgchip eruit, waarna hij meteen al zijn herinneringen terug heeft.

### Deel 4: Hoe Sam Waters op de verlaten grasvlakte terecht kwam

Nadat hij de USB-stick in het notebook heeft verstoppt, maakt Sam plannen om het ergens te verstoppen zodat hij het na zijn ontsnapping kan vinden. Na een opdracht komt hij in het bowlingcentrum en steelt de sleutel van een van de kluisjes. Via een omweg en een paar listjes slaagt hij erin het notebook en de valse USB-stick in het kluisje te verbergen en het voicemailbericht in te spreken op het mobieltje. Voor de zekerheid wist hij daarna Louis' geheugen. De volgende keer dat hij met verlof mag, vlucht hij weg van de begeleiders, maar op straat wordt zijn geheugen al gewist. Hij wordt wakker in het gebouw en dan komen de begeleiders achter zijn vluchtplan en het bestaan van de stick. Ze dumpen hem op de grasvlakte met zijn rugzak, zodat hij dankzij zijn eigen aanwijzingen zijn geheugen terug kan krijgen en de organisatie dankzij de chip naar de stick kan leiden.

### Deel 5: Cooperation X

Iemand is Sam gevolgd naar het tankstation, maar hij weet hem af te schudden door de uitgesneden chip in de laadruimte van een truck te gooien. Sam rijdt naar het gebouw, maar dan is de benzine plots op en staat hij stil. Het volgende moment gaat het gebouw de lucht in, maar de boys blijken veilig te zijn. Sam geeft Louis het notebook zodat hij weer zijn geheugen terug kan krijgen. Daarna wordt hij naar het ziekenhuis gebracht en herenigd met zijn

moeder en zusje. De hele organisatie wordt opgedoekt, alleen Lara, haar ouders en de beveiligers zijn ontsnapt.

Vijf jaar later: Lara woont in Amsterdam, heeft zelf ook ooit een chip gedragen en hoort in het nieuws over projecten met meer sturing voor hangjongeren.

## Personages

### Sam Waters

Sam is eigenlijk een hele gewone tienerjongen met vrienden, een oogje op een leuk meisje en familieleden van wie hij veel houdt. Het buitengewone aan hem is dat hij erg goed met computers overweg kan en zich op zeker moment zodanig verveelt dat hij besluit die kennis te gebruiken om beveiligingssystemen te gaan hacken. Dat leidt ertoe dat hij betrokken raakt bij Cooperation X, waardoor zijn leven in gevaar komt. Maar Sam legt zich daar niet zomaar bij neer: in het gebouw en later na zijn ontsnapping zet hij alles op alles om erachter te komen hoe de vork in de steel zit. Hij ontdekt door zijn koppigheid en doorzettingsvermogen dan ook al snel wat er aan de hand is en wat hij moet doen om daaruit te komen. Hoewel het hele gebeuren hem ook beangstigt en hij niet altijd zoveel lef heeft als hij zou willen, is Sam wel iemand die erop af durft te gaan als iets hem niet bevalt: hij wil graag doen wat het juiste is en als dat gevaarlijk is, vindt hij dat niet zo belangrijk. Sam is een jongen die weet wat hij verdient en daar ook achteraan wil gaan.

### Louis

Louis, oftewel Boy Six, zit samen met Sam in het grijze gebouw en ze raken al snel bevriend, een vriendschap die gaat draaien om het ontdekken van de waarheid. Louis helpt Sam met het maken van plannen en het vinden van aanwijzingen, maar is zelf niet zo dapper of zelfverzekerd als Sam. Zijn sterke kanten zijn vooral dat hij erg slim is en goed kan plannen en analyseren, en daarnaast is hij een goede vriend zonder wie Sam het niet had gered in het grijze gebouw.

### Lara

Lara is de dochter van de twee artsen van Cooperation X en is daardoor opgegroeid met de overtuigingen van de organisatie. Ook zij gelooft daarin en daarom is het voor haar heel natuurlijk om met agent Jones samen te werken om Sam te pakken te krijgen. Zij vindt het belangrijk dat er meer sociale controle komt en dat haar ouders heel goed werk doen: ze weet niet beter dan dat zij daar ook bij hoort, dus uiteindelijk is het voor haar vooral belangrijk om op te komen voor de dingen waar ze in gelooft. Het is nooit haar bedoeling geweest om mensen kwaad te doen: ze is heel sympathiek en staat stevig in haar schoenen, maar is simpelweg te naïef en niet ruimdenkend genoeg.

## Quotes

"Ik wist niet wie ik was, waar ik was en hoe ik op deze verlaten plek terecht was gekomen. Mijn kop deed barstens zeer, dat wist ik wel. Het was alsof iemand er met een hamer alle herinneringen uit had geslagen – en hoe hard ik het ook probeerde, ik kon ze niet meer terugvinden. Alles was ineens volkomen onzeker, geheimtaal en niet te vertrouwen. Ik was er wel maar toch ook niet en dat gaf een behoorlijk creepy gevoel. Meer dan creepy."

### Bladzijde 7

"Ze hebben mijn leven afgepakt. Eerst mijn kleren en toen mijn naam. Ik zit hier met vijf andere jongens. Boys, zo spreken de witpakken ons aan als ze het tegen de hele groep hebben. En de groep is hier belangrijk. Ze willen niet

dat we individuen met eigen gedachten en meningen en gevoelens zijn. Uniformiteit is het cement van onze organisatie, beweren ze. Daarom moeten we allemaal dezelfde kleding dragen en zijn we tot nummers gedegradeerd. Letterlijk. Mij noemen ze Boy Seven of kortweg Seven."

Bladzijde 82

"Hij had natuurlijk een alarmkoord bij zich! Alle energie vloeide uit me weg. Dat was het dan. Verzetten had geen zin meer. Jones had me in zijn macht. Over een paar tellen zou hij me bevelen de stick af te geven. Ik had gefaald. Niemand kon de boys nog redden. Voor Louis vond ik het nog het allerergst. Hoewel ik geen werkelijke herinneringen aan hem had, was ik aan hem gehecht geraakt. Tijdens het lezen van het notebook hadden zich plaatjes in mijn hoofd gevormd – foto's van ons tweeën."

Bladzijde 199

"Ik had niets te verliezen. Erger dan dit kon het niet worden. wat had een leven voor zin als het niet echt je eigen leven was? Als je doen en laten door een ander bepaald werd. Als een ander keuzes voor je maakte en voor je dacht. Dat je als een soldaat bevelen opvolgde, al waren ze nog zo stompzinig of gevaarlijk. Ik was nog liever een kasplantje dan een marionet. Ik wilde mijn eigen dingen ontdekken en mijn eigen fouten maken. Ik wilde uitvinden wie ik was en wie ik kon worden. Ik wilde groeien en ademen en huilen en lachen en voelen dat ik lééfde. Anders kon je net zo goed op een stoel gaan zitten wachten tot je doodging."

Bladzijde 221

## **Thematiek**

### *Identiteitsverlies*

Je zou natuurlijk kunnen zeggen dat Boy 7 vooral een verhaal is over maatschappijkritiek, omdat het van geen kanten klopt wat er allemaal gebeurt bij Cooperation X. Maar eigenlijk gaat het veel meer over identiteitsverlies. Meteen aan het begin al is Sam helemaal de kluts kwijt, letterlijk: hij weet niets meer over wie hij is, wat voor leven hij heeft en wat er met hem gebeurd is. Het hele verhaal is hij eigenlijk bezig om al die dingen uit te zoeken en zo zijn geheugen, maar vooral ook zijn identiteit weer terug te krijgen. De Cooperation wil er namelijk voor zorgen dat de jongens geen individu's meer zijn, maar dat ze allemaal volgens dezelfde regels en patronen leven. Sam wil dat tegenhouden, want wat voor leven heb je nog als je niet jezelf mag zijn?

## **Motieven**

### *Coming of age*

Sams missie om de Cooperation te doorgronden en een halt toe te roepen betekent voor hem vooral dat hij zijn eigen persoonlijkheid weer terug krijgt. Hij is namelijk zelf echt iemand: hij houdt van computers en van een beetje avontuur, maar ook van de mensen om hem heen en gewoon van het leven, zo beseft hij wanneer hij eenmaal weet wat de Cooperation van plan is. Door het dagboek te lezen dat hij bijhield in het grijze gebouw, komt Sam er weer achter wat voor persoon hij is en dat het belangrijk is om daarvoor te vechten, om zijn best te doen om die persoon te kunnen zijn.

### *Machtsverhoudingen*

Macht is vooral voor de Cooperation ontzettend belangrijk: zij willen het gedrag van steeds meer mensen beïnvloeden en sturen omdat ze dan macht krijgen over andere mensen, over groepen en landen en uiteindelijk over de wereld: dat is wat ze willen. In het hele verhaal heeft de Cooperation macht over Sam: ze houden hem in de gaten

en kunnen hem beïnvloeden wanneer ze willen, en dat is precies wat Sam wil stoppen omdat hij zichzelf wil blijven en omdat hij het heel gevaarlijk vindt voor de maatschappij.

### **Trivia**

Het boek is verfilmd in 2015 en het verhaal is erg anders: het speelt zich bijvoorbeeld af in Nederland en Lara zit net als Sam in het gebouw, waar ze verliefd op elkaar worden.

### **Titelverklaring**

*Boy 7* is de naam van de hoofdpersoon in het boek, of eigenlijk zijn codenaam: zijn echte naam is Sam Waters, maar die naam wordt uit zijn geheugen gewist wanneer hij eenmaal bij Cooperation X hoort. Daar zitten zes andere jongens en omdat ze voor de mensen van de organisatie niet meer betekenen dan cijfers, worden ze ook op die manier aangesproken. Als hij zijn geheugen kwijt is, noemt Sam zich ook Boy voor de mensen die hij ontmoet, maar door die naam verradt hij juist wie hij is bij Lara en Jones.

### **Structuur & perspectief**

Het verhaal is verdeeld over vijf delen en er zit een hele duidelijke rode draad in, waardoor het gemakkelijk leesbaar is en je ook alles goed kunt volgen. Het eerste deel gaat over hoe Sam zonder zijn geheugen wakker wordt op de grasvlakte en over alles wat hij onderneemt om zijn geheugen terug te krijgen. In deel twee kom je te weten wat er precies met Sam is gebeurd: wat voor jongen hij was, hoe hij bij de Cooperation betrokken raakte en wat daar allemaal gebeurde. Op het moment dat je weet hoe de vork in de steel zit met de organisatie, ga je weer terug naar de Sam in het heden, die erachter komt dat hij nog steeds in de handen van de Cooperation is. In deel drie doet Sam zijn uiterste best om te voorkomen dat het gebouw zal ontploffen met alle jongens erin, want die jongens zijn vrienden voor hem geworden. In deel vier kom je erachter wat er met Sam is gebeurd na zijn ontsnapingsplan en in deel vijf komt hij bij het gebouw en wordt alles ontdekt en de Cooperation ontmaskerd. Aan het einde is er nog een epiloog die kort over Lara gaat. Door deze structuur kom je langzaam maar zeker meer te weten over hoe de vork in de steel zit, zonder dat het minder spannend wordt.

Sam is in dit verhaal de hoofdpersoon en de verteller: het boek leest eigenlijk als zijn dagboek, doordat je in de ik-persoon leest over alles wat er met hem en om hem heen gebeurt. Daardoor heb je ook veel inzicht in zijn gedachten en gevoelens en word je daar flink door meegesleept.

### **Decor**

*Boy 7* speelt zich af in Amerika, waarschijnlijk in de staat Californië. De stadjes die genoemd worden zijn Branding en Flatstaff, maar verder kom je niet zoveel te weten over de Amerikaanse cultuur. Waarschijnlijk heeft de schrijfster gekozen voor deze omgeving omdat zo'n grote, kwaadaardige organisatie als Cooperation X daar geloofwaardiger zou zijn. De belangrijkste locatie is uiteraard het mysterieuze grijze gebouw waar Cooperation X gevestigd is, dat zwaar bewaakt wordt en waar je niet snel naartoe gaat als je er niets te zoeken hebt. Daarnaast is de bed and breakfast van Lara en haar tante Bobbie een belangrijke locatie omdat Sam denkt dat hij daar veilig is, maar eigenlijk klopt dat helemaal niet.

Het is goed mogelijk dat het verhaal zich op een moment in de nabije of minder nabije toekomst afspeelt, omdat de

wetenschap van gedragsmanipulatie en geheugenmodificatie zo veel kan: het geheugen van de jongens in het gebouw kan helemaal gewist worden, maar ook hun gedrag kan compleet veranderd en gemanipuleerd worden. Toch speelt het boek zich waarschijnlijk gewoon in de moderne tijd af omdat er buiten Cooperation X niets van futurisme in het verhaal zit. De periode die beschreven wordt is relatief kort: Sam zit waarschijnlijk niet langer dan een paar weken in het grijze gebouw voordat hij op de grasvlakte gedumpt wordt en ook in de bed & breakfast is hij maar een paar dagen voordat alles opgelost wordt. Aan het einde is er nog een tijdsprong van vijf jaar, maar dan zie je alleen Lara en niet Sam. Het verhaal zelf wordt verteld in een mix van tegenwoordige en verleden tijd en vanaf deel twee lopen er twee tijdlijnen langs elkaar heen: het verhaal van Sam in het grijze gebouw en Sam in de bed and breakfast. Dit is soms wat verwarrend, maar daardoor krijg je wel een goed totaalbeeld van de gebeurtenissen.

## Stijl

De schrijfstijl van Mirjam Mous is echt gericht op de hedendaagse jeugd: de hoofdstukken zijn kort en er zit veel actie in, waardoor het op geen enkel moment saai wordt. Er zijn niet veel beschrijvingen: de meeste details kom je te weten door gebeurtenissen en dialogen. Het verhaal is erg spannend en er zijn ook steeds nieuwe vragen die bij je opkomen, dingen die je wilt weten of die je niet snapt, en het zet je bovendien ook een beetje aan het denken over de tijd waarin je leeft en de wereld om je heen en wat daar allemaal in kan.

## Slotzin

Lara voelde aan het littekentje achter haar oor. Het zat precies op het plekje waar ooit een chip had gezeten.

## Beoordeling

Ik wist eigenlijk niet echt waar ik aan begon toen ik begon met het lezen van dit boek: ik wist dat er begin dit jaar een film van is verschenen en ik wist ook dat veel mensen van mijn leeftijd er al laaiend enthousiast over waren. Toch had ik een beetje moeite met het boek in het begin: het idee van de jongen zonder geheugen in de middle of nowhere trok me wel aan, maar ik was in het eerste deel een beetje zoekende: waar gaat dit precies naartoe, wat kan ik verwachten van de rest van het verhaal? Het leken een hoop losse eindjes te zijn en ik moest maar hopen dat dat goed ging komen. Van de simpele schrijfstijl was ik ook niet erg onder de indruk, hoewel ik het wel meteen leuk vond om te volgen hoe Boy – zoals ik hem in het eerste deel maar bij gebrek aan beter noemde – zijn geheugen probeerde te reconstrueren met simpele details.

Vanaf het tweede deel gebeurde er echter iets: ineens werd ik meegesleurd in een draaikolk van spanning en gebeurtenissen en wilde ik alleen nog maar MEER MEER MEER. Zo rustig kabbelend als het in deel één was, zo vlot en boeiend werd het vanaf het tweede deel. Ineens vloog ik door de hoofdstukken heen en was ik druk bezig met het oplossen van het mysterie. Ik genoot met volle teugen: ik kan wel zeggen dat ik niet zo van de spannende boeken hou, maar ik vond het ontzettend fascinerend om te lezen over het wereldje van Cooperation X, de boys, het hersenspoelen, de proeven en opdrachten, de gelijkschakeling, de gedragsmanipulatie... het intrigeerde me mateloos. Ik was er al snel achter waar het precies om ging en vind de thema's erg sterk neergezet: de kwestie van gedragsmanipulatie door het modificeren van DNA is natuurlijk steeds behoorlijk actueel en ik vond het allemaal ontzettend creepy, maar ook heel interessant. Mous schept een sfeer waardoor de rillingen je af en toe over de rug lopen en waardoor je blij bent dat het fictie is, maar waardoor je ook zoveel mogelijk wilt ontdekken. Want zeg nou

zelf... zo'n mysterieus, zwaarbewaakt gebouw, daar wil iedereen toch het fijne van weten?

### **Recensies**

"Boy 7 is een spannend boek waar ik doorheen vloog. "

<http://www.ohmybook.nl/re...rjam-mous/>

"Boy 7 is een buitengewoon spannend boek voor jongeren met sterke zenuwen. "

<http://boekzoeker.weebly....ensie.html>